

Motion till riksdagen 2013/14:So355

av **Johan Linander och Per Åsling (C)**

Socialtjänstens kunskap om sexuellt exploaterade barn

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ökad kompetens inom socialtjänsten om sexuellt exploaterade barn.

Motivering

Redan i betänkandet ”*Kunskap om sexuell exploatering av barn i Sverige*” (SOU 2004:71) betonades vikten av kunskap om sexuellt exploaterade barn hos dem som i sitt arbete möter utsatta barn:

Ett problem som är osynligt och okänt kan fortgå mer eller mindre ostört. Först när det identifieras finns anledning att reagera och att vidta åtgärder. Därför är det viktigt att alla som i sitt arbete möter utsatta barn har kunskap och medvetenhet om sexuell exploatering och de problem den förorsakar. Då kan man ställa de rätta frågorna och erbjuda rätt hjälp. Att våga se och vilja veta är en första förutsättning för att sexuell exploatering av barn skall kunna upptäckas och bekämpas och att barnen ska få adekvat hjälp.

Vad har hänt sedan dess?

2012 skrev Unicef Sverige:

Osäkerheten är stor hos myndigheter om mandat och ansvar. Trots många insatser för ökad kunskap är handlingsförlamningen påfallande när det gäller stöd för enskilda barn som kan vara utsatta för människohandel. Både socialtjänstlagen och barnkonventionen är tydliga med att alla barn som vistas i Sverige ska få hjälp om de far illa. Men ändå utnyttjas barn mitt framför ögonen på tjänstemän från olika myndigheter utan att upptäckas.

I rapporten ”*Barn utsatta för människohandel – en nationell kartläggning*” från länsstyrelsen i Stockholm, som kom för mindre än ett år sedan, beskrivs behovet återigen:

Fel! Okänt namn på

Okunskap och osäkerhet om kommunens ansvar har gjort att många av barnen inte har identifierats och därför inte heller fått stöd och hjälp i den omfattning de har rätt att få.

Kartläggningen visar på behov av att förbättra upptäckt och identifiering av utsatta barn. Socialtjänsten behöver mer kunskap i att tidigt upptäcka barnens utsatthet och om vikten av tidiga insatser. Det behövs kompetensutveckling, inklusive kunskap om riskbedömning, för att garantera att ett bra bemötande och omhändertagande och för att minska risken för att barnen försvinner eller ramlar mellan stolarna.

Stockholm den 2 oktober 2013

Johan Linander (C)

Per Åsling (C)